

Dosarul nr. 1ra-1631/2016

Curtea Supremă de Justiție
DECIZIE

26 octombrie 2016

mun. Chișinău

Colegiul penal în următoarea componență:

Președinte

Nicolae Gordilă

Judecători

Liliana Catan

Ion Guzun

examinînd admisibilitatea în principiu a recursului ordinar declarat de avocatul Alexandru Havrun în numele inculpatului, prin care se solicită casarea sentinței Judecătoriei Militare din 21 martie 2016 și a deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 18 mai 2016, în cauza penală în privința lui

Anuța Igor Vasile, născut la 01.05.1982, originar din s. Prajila, r-nul Florești, locuitor în s. Băhrinești, r-nul Florești,

Termenul de examinare a cauzei:

Prima instanță: 03.03.2016 - 21.03.2016;

Instanța de apel: 08.04.2016 - 18.05.2016;

Instanța de recurs: 26.07.2016-26.10.2016,

C O N S T A T Ă :

1. Prin sentința Judecătoriei Militare din 21 martie 2016, Anuța Igor a fost recunoscut vinovat și condamnat în baza art. 191 alin. (2) lit. b), d) Cod penal, *cu aplicarea alin. (8) art. 364¹ Cod de procedură penală*, la amendă în mărime de 600 unități convenționale, ceea ce constituie 12000 (douăsprezece mii) lei, cu privarea de dreptul de a ocupa anumite funcții în domeniul logistic pe un termen de 3 (trei) ani.

Prin aceeași sentință a fost recunoscut vinovat și condamnat și Gherman Liviu în privința căruia hotărârile judecătorești nu se contestă cu recurs ordinar.

2. Pentru a pronunța sentința instanța de fond a constatat că, în una din zilele de la sfârșitul lunii iulie 2013, militarii prin contract ai Bazei de aviație „Decebal”, sergentul-major Anuța Igor, în gestiunea căruia se afla depozitul serviciului protecție chimic și geniu al Bazei de aviație și comandantul interimar al acestei unități militare, locotenent-colonelul Gherman Liviu, au comis delapidarea averii străine, adică însușirea ilegală a bunurilor altei persoane, încredințate în administrarea vinovatului, în următoarele împrejurări:

În una din zilele lunii iulie 2013, locotenent-colonelului Gherman Liviu,

folosindu-se de situația sa de serviciu, în scopul însușirii ilegale a unei bucăți de plasă de mascare de tip „MKC-2n”, cu dimensiunea de 9 metri x 12 metri, în stare bună, 1-a instigat pe subalternul său, sergentul-major Anuța Igor, care de facto exercita funcția de șef depozit al serviciului protecție chimic și geniu și în administrarea căruia se aflau bunuri de acest tip, să sustragă din depozitul nominalizat o asemenea bucată de plasă de mascare, pentru a o transmite lui, în folosință personală. În continuare, în una din zilele de la sfârșitul lunii iulie 2013, sergentul-major Anuța Igor a sustras din depozitul serviciului protecție chimică și geniu o bucată de plasă de mascare de tip „MKC-2n”, de categoria de uzură „III”, ce reprezintă 1/2 a unui complet de mascare de acest tip, care conform estimărilor contabile valorează 2997,00 lei, transmițând-o locotenent-colonelului Gherman Liviu, iar ultimul a depozitat-o în garajul personal, amplasat în orașelul militar din s. Lunga, r-nul Florești. Ulterior, locotenent-colonelului Gherman Liviu, plasa de mascare sustrasă din depozitul serviciului protecție chimic și geniu, a înstrăinat-o lui Bîta Alexandru, contra sumei de 100 dolari SUA, iar mijloacele bănești dobândite, le-a însușit și în rezultatul acțiunilor criminale ale sergentului-major Anuța Igor și locotenentului-colonel Gherman Liviu, unității militare Baza de aviație i-a fost cauzat un prejudiciu material, în sumă de 2997 lei.

3. Nefiind de acord cu sentința inculpatul Anuța Igor a atacat-o cu apel, solicitând casarea acesteia în partea aplicării pedepsei penale, rejudecarea cauzei și pronunțarea unei noi hotărâri prin care să fie aplicate dispozițiile art. 79 Cod penal cu stabilirea unei pedepse sub formă de amendă în mărime de 150 unități convenționale, ceea ce constituie 3000 lei, fără numirea pedepsei complementare.

În motivarea cererilor de apel a invocat că:

- pedeapsa penală stabilită este prea aspră;
- la stabilirea pedepsei penale urmează să se i-a în considerație circumstanțele legate de modul de implicare a inculpatului în fapta ce i se incriminează, atitudinea față de acțiunile comise, deoarece a recunoscut fapta incriminată, a colaborat activ cu organele de urmărire penală depunând declarații, ceea ce nu a împiedicat aflarea adevărului în cauza penală respectivă și a ușurat cu mult examinarea și cercetarea cauzei;

- prima instanță a stabilit pedeapsa penală sub formă de amendă în mărime de 600 u.c. și pedeapsa complementară cu privarea de dreptul de a ocupa anumite funcții în domeniul logistic pe un termen de 3 ani (cu toate că însuși partea acuzării a solicitat o amendă mai mică și privarea de dreptul pe un termen de un an);

- inculpatul este caracterizat pozitiv atât la locul de trai cât și la locul de muncă, anterior nu a avut încălcări a legislației penale, avînd la întreținere un copil minor, fapt ce se confirmă prin certificatele corespunzătoare anexate.

4. Prin decizia Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 18 mai 2016, a fost admis apelul declarat, casată sentința în partea stabilirii pedepsei penale

și pronunțată o nouă hotărîre, potrivit modului stabilit pentru prima instanță, prin care:

Anuța Igor a fost recunoscut vinovat și condamnat în baza art. 191 alin. (2) lit. b), d) Cod penal, *cu aplicarea alin. (8) art. 364¹ Cod de procedură penală*, la amendă în mărime de 375 (trei sute șaptezeci și cinci) unități convenționale, ceea ce constituie 7500 (șapte mii cinci sute) lei, cu privarea de dreptul de a ocupa anumite funcții de gestionare a bunurilor materiale pe un termen de 1 (un) an.

În rest, sentința a fost menținută.

4.1. Instanța de apel rejudecînd cauza a constatat că, instanța de fond a stabilit în mod corect situația de fapt și vinovăția inculpatului care a fost dovedită cu certitudine și fără echivoc, dînd faptei săvîrșite încadrarea juridică corespunzătoare materialului probator administrat.

Vinovăția lui Anuța Igor în comiterea infracțiunii imputate se confirmă prin cumulul de probe, care sunt pertinente, concludente, utile și veridice și coroborează între ele.

Referitor la numirea pedepsei penale, Colegiul penal a conchis că, instanța de fond incorect a aplicat prevederile legale prevăzute la art. 7, 75 Cod penal și nu a ținut cont de limitele de pedeapsă prevăzute de lege, gradul de pericol social al faptei săvîrșite reflectat de împrejurările săvîrșirii sale, poziția procesuală a inculpatului în cadrul procesului penal, dar și personalitatea acestuia, iar pedeapsa sub formă de amendă în mărime de 600 u.c. este una prea aspră și neproportională infracțiunii comise, luînd în considerație prezența circumstanței atenuante și lipsa circumstanței agravante, precum și lipsa unui scop de cupiditate și astfel, Colegiul penal a ajuns la concluzia că, este echitabilă și rațională stabilirea pedepsei sub formă de amendă penală la limita de jos, cu aplicarea prevederilor art. 364¹ alin. (8) Cod de procedură penală, în mărime de 375 unități convenționale, ce constituie suma de 7500 lei cu privarea de dreptul de a ocupa funcții de gestionare a bunurilor materiale pe un termen de 1 an, care conform art. 61 alin. (2) Cod penal va asigura atingerea scopului pedepsei penale și anume, restabilirea echității sociale, corijare și reeducarea inculpatului, precum și prevenirea săvîrșirii de noi infracțiuni din partea condamnatului, cît și din partea altor persoane.

De asemenea, instanța de apel a considerat ca fiind nefondată solicitarea apelantului cu privire la emiterea unei noi hotărîri prin care a aplica în privința lui Anuța Igor, prin prisma prevederilor art. 79 Cod penal, o pedeapsă mai blîndă decît cea prevăzută de lege, din considerentul că atît prima instanță cît și instanța de apel nu a stabilit nici o circumstanță excepțională care ar permite aplicarea prevederilor art. 79 Cod penal, iar circumstanțele invocate de către apelant în apelul depus au fost luate în considerare de către instanța de apel la individualizarea pedepsei în baza art. art. 7, 75, 78 Cod penal, care au permis aplicarea pedepsei minime prevăzute de sancțiunea normei penale incriminate, iar pedeapsa complimentară sub

formă de privarea de dreptul de a ocupa anumite funcții sau de a exercita o anumită activitate prevăzută de art. 191 alin. (2) lit. b), d) Cod penal este obligatorie și vine să îndeplinească rolul de completare a represiunii și de lichidare a practicii vicioase.

5. Împotriva hotărîrilor pronunțate avocatul Alexandru Havrun în numele inculpatului a declarat recurs ordinar prin care solicită casarea acestora, rejudecarea cauzei și pronunțarea unei noi hotărîri de achitare, pe motiv că:

- la examinarea cauzei atât prima instanță cât și instanța de fond au comis erori de drept sub aspectul calificării eronate a acțiunilor lui Anuța Igor în baza art. 191 Cod penal, deoarece din cumulul tuturor probelor cercetate în instanța de judecată nu există elementele constitutive ale infracțiunii;

- pe parcursul examinării cauzei inculpatul a fost de-acord cu organul de urmărire penală recunoscînd fapta încriminată, însă autoincriminarea persoanei nu reprezintă argumentul principal pentru a-l recunoaște vinovat de săvîrșirea infracțiunii, în situația în care celelalte probe examinate în cumul infirmă săvîrșirea infracțiunii incriminate.

6. Asupra recursului ordinar procurorul a depus referință prin care s-a expus întru respingerea acestuia, pe motiv că lipsesc temeiuri de casare a hotărîrii contestate și se reține inadmisibilitatea recursului, ca fiind vădit neîntemeiat.

7. Examinînd admisibilitatea în principiu a recursului ordinar declarat, fără citarea părților, în camera de consiliu în baza motivelor invocate în recurs și în raport cu materialele dosarului, Colegiul penal conchide asupra inadmisibilității acestuia din următoarele considerente.

Potrivit art. 432 alin. (2) pct. 4) Cod de procedură penală instanța de recurs examinînd admisibilitatea în principiu a recursului declarat împotriva instanței de apel, este în drept să decidă asupra inadmisibilității acestuia în cazul în care se constată că este vădit neîntemeiat.

Conform prevederilor art. 424 alin. (2) Cod de procedură penală instanța de recurs examinează cauza numai în limitele temeiurilor stipulate expres de art. 427 Cod de procedură penală, care în mod obligatoriu trebuie să fie invocate de recurent, or, art. 427 alin. (1) Cod de procedură penală prevede că hotărîrile instanței de apel pot fi atacate cu recurs ordinar pentru a repara erorile de drept comise de instanțele de fond și de apel la judecarea cauzei.

În recursul ordinar declarat recurentul își motivează argumentele făcînd trimitere la art. 444 alin. (1) pct. 7) și 12) Cod de procedură penală și își întemeiază cererea pe dispozițiile art. 427 alin. (1) pct. 7) și 12) Cod de procedură penală, însă, Colegiul, lecturînd textul recursului remarcă că avocatul solicită pronunțarea unei hotărîri de achitare și astfel, ajunge la concluzia că motivele invocate se încadrează la pct. 8) alin. (1) art. 427 Cod de procedură penală - hotărîrea instanței de apel poate fi supusă recursului pentru a repara erorile de drept comise de instanțele de fond și de apel în cazul cînd nu au fost întrunite elementele infracțiunii.

Raportînd norma dată la situația în cauză, Colegiul conchide că acest temei nu și-a găsit confirmare, nefiind stabilită presupusa eroare de drept invocată de recurenți.

Sub aspectul situației de „neîntrunire a elementelor infracțiunii”, se înțeleg acele cazuri cînd s-a produs condamnarea persoanei, însă acțiunile acesteia nu întrunesc elementele constitutive ale infracțiunii respective (persoana nu este subiect al acestei infracțiuni, lipsește latura obiectivă sau subiectivă, sau legătura causală dintre acestea).

Reieșind din prevederile art. 414 Cod de procedură penală, instanța de apel, judecînd apelul declarat a verificat legalitatea și temeinicia hotărîrii atacate pe baza probelor examinate de prima instanță, conform materialelor din dosar și conform art. 364¹ alin. (8) Cod de procedură penală, care prevede că *inculpatul care a recunoscut săvîrșirea faptelor indicate în rechizitoriu și a solicitat ca judecata să se facă pe baza probelor administrate în faza de urmărire penală beneficiază de reducerea cu o treime a limitelor de pedeapsă prevăzute de lege în cazul pedepsei cu închisoare, cu muncă neremunerată în folosul comunității și de reducerea cu o pătrime a limitelor de pedeapsă prevăzute de lege în cazul pedepsei cu amendă.*

Potrivit legislației în vigoare, instanța de recurs verifică dacă s-a aplicat corect dreptul față de faptele constatate de către instanța de apel și dacă faptele au fost constatate respectîndu-se normele de drept material sau procesual. Sub acest aspect, Colegiul penal atestă că instanța de apel la judecarea cauzei în ordine de apel nu a comis careva erori de drept, care ar duce la casarea deciziei recurate.

Colegiul reține, că vina inculpatului este dovedită pe deplin, or, acesta pînă la începerea cercetării judecătorești în cadrul instanței de fond a solicitat judecarea cauzei conform procedurii simplificate printr-un înscris autentic.

În conformitate cu prevederile legislației procesual penale, după depunerea de către inculpat a înscrisului autentic, instanța se pronunță printr-o încheiere, prin care dispune judecarea în procedură simplificată, prevăzută de art. 364¹ Cod de procedură penală. Încheierea nu este susceptibilă căilor de atac. Din momentul pronunțării încheierii, inculpatul și apărătorul lui nu pot renunța ulterior, pe parcursul procesului penal, asupra opțiunii de a fi judecată cauza în procedura respectivă.

Potrivit art.364¹ Cod de procedură penală, judecata se face în baza probelor administrate în faza de urmărire penale, doar dacă inculpatul recunoaște în totalitate faptele indicate în rechizitoriul și nu solicită administrarea de noi probe.

În cazul cînd inculpatul contestă încadrarea juridică a faptei, nu pot fi aplicate dispozițiile art.364¹ Cod de procedură penală (la etapa cercetării judecătorești în instanța de fond).

Prevederile art. 364¹ Cod de procedură penală impun, cît se poate de clar, că declarațiile de recunoaștere a faptelor reținute în rechizitoriul să fie dublată de o

solicitarea de judecare a cauzei în baza probelor administrate în faza de urmărire penală, pe care le cunoaște și le însușește.

Formulând solicitarea de a judeca cauza în baza probelor administrate la faza de urmărire penală, inculpatul renunță neechivoc la dreptul de a interoga martori în fața instanței. Renunțarea nu este contrară art.6 §3 lit. d) din Convenția Europeană pentru Apărarea Drepturilor Omului și a Libertăților Fundamentale, dreptul consacrat de aceste dispoziții neavând caracter absolut.

În situația aplicării de către prima instanță a dispozițiilor art. 364¹ Cod de procedură penală, instanța de apel este obligată să verifice în principiu îndeplinirea cerințelor dispozițiilor art. 364¹ alin.(1) și (4) Cod de procedură penală și nu poate reține o altă situație de fapt și o altă încadrare juridică decât cea reținută în rechizitoriu și de către prima instanță.

Potrivit materialelor dosarului, în timpul judecării cauzei inculpatul Anuța Igor a recunoscut integral faptele reținute în rechizitoriu pe art. 191 alin. (2) lit. b), d) Cod penal și în cadrul instanței de fond atât avocatul cât și inculpatul nu au solicitat examinarea cauzei în procedură generală, fiind de acord cu învinuirea adusă.

Instanța de recurs constată că temeiurile invocate de recurent cu referire la lipsa elementelor constitutive ale infracțiunii în acțiunile inculpatului, se combat prin materialele cauzei și nu se semnalizează în esență presupusele erori de drept, astfel încât hotărîrea atacată cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția, fiind descrise detaliat și argumentat în decizia instanței de apel, acceptate și de către instanța de recurs, care în totalitatea lor resping argumentele recurentului precum că inculpatul nu ar fi săvârșit infracțiunea imputată.

Mai mult, instanța de recurs menționează că cerințele invocate în cererea de recurs diferă de cele invocate în apel, unde inculpatul recunoscîndu-și vina a contestat hotărîrea instanței de fond în partea stabilirii pedepsei cerînd aplicarea unei pedepse mai blînde conform prevederilor art. 79 Cod penal, iar conform art.427 alin. (2) Cod de procedură penală, temeiurile pot fi invocate în recurs doar în cazul în care au fost invocate în apel sau încălcarea a avut loc în instanța de apel. În același context, Colegiul reține că nerecunoașterea vinovăției la etapa recursului nu echivalează cu achitarea inculpatului, în raport cu cele invocate mai sus.

Astfel, Colegiul penal constată că hotărîrea recurată corespunde tuturor prevederilor legii de procedură penală, este legală și întemeiată, iar temeiurile invocate nu persistă în cauză și prin urmare, argumentele invocate de avocat nu au suport probatoriu și contravin probelor administrate. Prezența circumstanțelor nominalizate permit instanței de recurs să concluzioneze asupra inadmisibilității recursului declarat, pe motiv că acesta este vădit neîntemeiat.

8. În conformitate cu art. 432 alin. (2) pct. 4) Cod de procedură penală, Colegiul penal al Curții Supreme de Justiție,

DECIDE :

Inadmisibilitatea recursului ordinar declarat de avocatul Alexandru Havrun în numele inculpatului, împotriva deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 18 mai 2016 în cauza penală în privința lui Anuța Igor, ca fiind vădit neîntemeiat.

Decizia este irevocabilă.

Decizia motivată pronunțată integral la 26 octombrie 2016.

Președinte

Nicolae Gordilă

Judecători

Liliana Catan

Ion Guzun